

Szerkesztővel értekezni lehet minden nap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fisbel Fülöp könyvkereskedés. Ide küldendők az előfizetési díjak nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 4 frt
Fél évre . . . . . 2 frt
Negyed évre . . . . . 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadhatnak:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukes M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brnben: Stern M.

Nyiltter pétsora 10 kr.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztí önégezőző szövetkezet”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

A „Muraközi filloxera elleni védegyelet” kérdéséhez.

A ki ismeri Felső-Muraköz gazdasági és népesedési viszonyait és a ki ama szép vidék lakosságának érdekeit is szívén viseli, csak örömmel és elismeréssel vehetett tudomást arról, hogy báró Knezevich Viktor ur, a vármegyei gazdasági egyesület kezdeményezése folytán, a filloxera elleni védegyelet alakításához fogott.

Valóban, ha az ország szőlőit pusztító ezen csapás, a rossz termések hosszú sora, különösen pedig a peronospora által értékben és jövedelmezőségükben amugy is aláhanyatlott szőlőinket sem kiméli meg és az ellen magukat megvédeni nem tudjuk, vagy talán helyesebben mondva nem törekszünk, ugy ez az ottani lakosságra katasztrófászerűen fog nehezedni, mert ugyszólván lélföltételeitől fosztaná meg, a mennyiben a talaj minősége, főképp azonban a terepviszonyok a lakosságot mintegy kényszerítik a szőlő- és gyümölcsstenyészésre s más művelési ágak hozadéká a lakosság megélhetését lehetetlenné tenné.

Érzik ezt maguk a közvetlenül érdekelték is, de a népben rejlő igen erős conservativismusról és — sajnos, helyenként táplált — fatalismusról fogva, a mint azt először tapasztalhatni, nem várhatjuk azt, hogy a földművelő nép maga kezdeményezze

a szervezkedést a védekezésre, főképp mikor magáról a veszélyről csak homályos fogalmak vannak, maga a veszély pedig közvetlenül nem fenyegeti.

Példa erre a peronospora, a mely már több éven át pusztítja szőlőinket, viszonylag óriási kárt és veszteséget okozva a szőlőművelőknek, s a földművelő nép még a mult évben is csak igen szórványosan védekezett ellene, s még akkor is, a mikor azoknál, a kik szőlőiket fecskendezték, látta a kézzelfogható eredményt, csökönös felfogásából nem engedett s nagyjában csak akkor adta meg magát, a mikor tapasztalta, hogy a fecskendezett szőlő edesebb mustot adott és hogy a vevők a fecskendezett szőlő mustját jobb áron fizetik.

Ha tehát a védekezéssel addig várunk, a mikor e pusztító betegség — a mely a baljeleket tekintve sokáig már nem is fog kézni — szőlőinket tényleg ellepte, akkor a felvidék lakosságának lökrejtása elkerülhetlen. Ezért üdvözlöm én a törekvést, hogy már most és pedig haladéktalanul szervezkedjünk.

A fentebbiekből kiindulva azonban, a szervezkedéstől és a kifejtendő actiótól csak úgy várak sikert, ha a vidék összes értelmisége az ügyet felkarolja, s ha ebben a közérdek nem vezetné, a mit föl lehet tennem, vezettesse magát saját érdeke által, mert végre is, a mit bevallani szegény nem lehet, részben vagy egészben

a nép jóllétéből táplálkozik, ha ezen táplálékot mindjárt meg is szolgálja. Érdeke ez magának Csáktornya város polgárainak is, a mint a dolgok állanak, a vidék lakosságának jóllétével a legszorosabb viszonyban áll.

Az értelmiségnek mindenütt feladata és így kötelessége a népet vezetni. Vidékünkön a tudalévő viszonyoknál fogva, ezen kötelesség kettős mértékben áll fenn.

A súlypont azok közreműködésére fektetendő, a kik a néppel legsűrűbben érintkeznek, mint a lelkészek, tanítók és közs. jegyzők. Ezeknek kell megtörni a köznép makacsságát és közönyét.

Nem fogjuk nélkülözni a hatóságok támogatását sem. S ha nem eszközölhetnők ki az anyagi támogatást, a mire szintén számíthatunk, ugy várjuk az erkölcsi támogatást. Főszolgabíránkban meg van ez iránt az érzék s vármegyénk főispánjának sem fogja elkerülni ez ügy figyelmét, mert főispánjaink közül eddig ő mutatott legtöbb érdeklődést Muraköz általános és helyi érdekei iránt.

A mi a tervbe vett egyesület működési körét illeti, én azt igen szűknek tartom s igen óhajdanók, hogy működését kiterjessze a peronospora elleni védekezésre, a mely még most is teljesen szervezelen és a mint már említettem, csak szórványos, minek folytán nincs kilátás, hogy e pensz gomba szőlőinkből mielőbb kikapcsoljon.

A „Muraköz” tárczája

A felsülés.

— A „Muraköz” eredeti tárczája. —

Írta: Horváth Gyula.

(Folytatás és vége.)

Othon — szokás szerint — rendben volt minden. Hja! a szegény hivatalnoknak éjeket kell átvirrasztania, hogy a családja tisztességesen megélhessen és a társadalom meg ne szólja.

Eljött a béli nap estéje. A legmelegebb hangon kérdeztem meg anyósomat és feleségemet, vajjon részt óhajtanak-e ék is venni az álarozos bában. Legnagyobb örömmre tagadólag válaszoltak.

— Az elnök ur óhajára a teljes tisztikar megjelenik, tehát én sem vonhatom ki magamat.

Kell-e ennél jobb „fogás”?

Hamar ajánlottam magamat és kezeiket csókoltam.

Én voltam az első a teremben. Lassacskán szállinkóztak a vendégek, többnyire álarozozal. Sövärgő tekintettel nézegettem a belépőket, de a tengerész uniformis csak nem került elő.

Milliom kártács és apróság! Ha felsültem volna! Aranylánc, aranyóra, semmi gázi, kin-

teljes virrasztás, aljas hazug-ág... brrrr! lázni kezdtem. Idegesen tészkelődtem székeimen! Recses puff! Eltörött a székeim két első lába...

Oh áldott, megváltó pillanat! Kezdődik a táncz és utósonak belép az én primadonnám. Igen ez ő, „ő” rendelte ezt az anzugot és „én” kifiztettem. De meg is tánczoltattot ám érte. Éjfélig nem volt nyugalmam. Kifaradt tudom milligrammokban szedte a levegőt.

A szünidő alatt azután karonfogott az én aranyosom és mentünk a buffetbe. Remekelt, mikor az álaroz alatt elfünte az azt a temérdek drága nyálánságot az én — kontómra. Én nem mertem enni. Finom stilyusban számolt be a pinxér és nyájasan a füllébe sugtam „aufschreiben!”

— Hogy fog ez végződni?

Ismét elkezdődött a zene és táncz. Örültem, hogy az évési processus végre befejeződik.

— Menjünk tánczolni? — kérdém.

Az eszemadta a legfinomabb elegáncziájával nyújtá karját és mentünk — egy néma, félreeső, kis szobába. Majdnem kiugrott örömemben a szívem, hogy senkitől nem háborgatva, élvezhetem a paradicsomi boldogságot. Megjegyzem azonban, hogy az én álarozosom — szerepéhez híven — egy árva szót nem beszélt, hanem csak a jól begyakorolt mimikáival értesített óhajairól.

Az elegánsan butorozott kis szobában, a boldogság és tiltott gyönyör képzeletével helyezkedtem el a ruganyos pamtagon, a rögtön ölemben

akartam kaparítani az én gyönyörűségemet, de kikiklott remegő kezeim közül, s egy általam eddig észre nem vett ajtón keresztül eltűnt.

— A manóba! Mit akar ez a kis Dámon?

Nem volt időm a hosszas töprengésre, mivel nyomban feltűrt az ajtó és egy testes, álarozos, spanyol menyecske német nő után belép az én primadonnám is. Boszankodva keltem fel helyemről, hogy bőkojak, de a kövér asszonyság intett, hogy foglaljam el helyemet. Megtettem. Ezután a hizott némben bereteszelte az ajtókat.

Ördög és pokol! Mi lesz ebből?

A testes némben és az „én” primadonnám megállnak előttem, közel tolják hozzám az erősen felcsavart doubleux lámpát, egy pillanatban ledobják az álarozot.....

Felördítottam, mint egy keresztüllött hottentotta....

Mephistofelesi vigyorgással álltak előttem az — anyósom és a nőm.

Hogy mi történt ezután, annak megfijését kedves olvasóm phantáziájára bízom. Megjegyezve még, hogy gyalázatos felsülésem titkát soha nem tudtam meg. Az én primadonnám megszökött egy huszártiszttal, a feleségem és anyósom pedig — Abbáziába költöztek és most élelem az özvegység keserű napjait.

Az egyesület működését ki kellene terjeszteni az okszerű gyümölcs-tenyésztésre is.

Az országban alig van vidék, mely alkalmasabb lenne gyümölcs, különösen pedig alma-tenyésztésre, mint Felső-Muraköz lejtői. Megterem ott ugyszólván minden faj, a legszebb példányokban és a legfinomabb zamattal, úgy, hogy gyümölcseinkkel csak az erdélyi gyümölcs vetekedhetik.

A muraközi gyümölcs már századokkal ezelőlti országzerte híres volt, a mint ezt Jókai történeti regényeiben is olvassuk.

A kereskedők távol vidékekről most is szívesen keresik fel gyümölcsstermő esztendőben Felső-Muraköz. Így 1889. évben délnémetországi kereskedők vásárolták össze a friss almát jó áron, s daczára, hogy az említett esztendőben csak egyes vidékeken volt bő termés, minden tulzás nélkül, száz ezer forintra tehető az összeg, a mit a gyümölcsstermelők friss almáért abban az évben bevettek.

Tagadhatatlan, hogy a vidéknek most is terjedelmes gyümölcsösei vannak, azonban igen sok a silány faj: a gyümölcsfák, ha egyáltalán részesülnek, hát csak a legkezdtelegesebb gondozásban részesülnek. E mellett az érett gyümölcsesek a köznép nem tud bánni, minek folytán igen sok kárba vész.

Ha tehát az egyesület erre is kiterjeszteni működését, a miben a földművelési miniterium támogatására is számíthatna, meg vagyok győződve, hogy a vidék jövedelmi forrásait jelentékenyen gazdagítaná.

Terbőcz István.

A.-Domboru, 1891. márcz. 27.

Hirschler Jakob, a jótékonyágáról híres alsó-domborui Hirschler czég egyik tagja, f. hó 23-án hirtelen meghalt. Alig volt beteg két napig, kis bágyságról s fejszédüléslről panaszkodott a katasztrófát megelőző nap, melynek azonban ő maga sem tulajdonított nagyobb horderőt; folyó hó 23-án d. u. azonban állapota hirtelen rosszabbra fordult, heves fejszakgatásai lettek s állapotán aggodó családja még az éjjel dr. Korányi egyetemi tanárt hívta a beteghez Budapestről, sürgöny útján, ki is a hívásra még az éj folyamán megérkezett, azonban segélyt már nem nyújthatott. Agyhártagyulladást konstatait, melyhez még szélhűdés is járulván, az élte virágjában levő 45 éves ember életét oly hirtelenül kioltotta.

A váratlan halál eset megrendített mindenkit, ki csak Hirschler Jakabot ismerte, pedig ismerték őt igen sokan, jótékonyágáról, bőkezűségéről, ismerték mint olyant, a ki minden iránt, a mi nemes — lelkesülni s áldozni tudott. Oly nagy népszerűségnek s általános közbecsülésnek örvendett — Hirschler Jakab az egész környező vidék, Alsó-Muraköz népsége részéről — a mi valóban riktijá pártját.

A megboldogult népszerűségéről csak annak lehet fogalma, ki temetésén jelen volt. Márczius 25-én Alsó-Domborunak képe valóságos gáyszint öltött. Minden köz s nevezetesebb magánépületen gyászlobogók lengtek s a harangok egész nap zúgtak. Megjelent a környékbeli tűzoltóság teljes számban, ott voltak a perlaki, cirzkovlyáni, kottorai, alsó-vidoveczi, légrádi s a helybeli tűzoltóság; volt ott 250 tűzoltó egy csoportban. A megboldogult mint alsó-domborui tűzoltó-főparancsnok igen sokat tett s áldo-

zott a tűzoltó-egyletek szervezésében s felvirágoztatásában. Kegyelete adóját lerőta alapítója koporsójánál a nagy-kanizsai veterán egylet is. A környékbeli tanítószág is nagyszámban vett részt min. iskolalátogatója temetésén. A temetés d. u. 5 órakor kezdődött. A nagy-kanizsai s pécsi izr. kántorok vezetése alatt álló énekar szivszakgató szomorú melódiája után Schwarcz Jakab csáktornyai rabbi német nyelven, majd dr. Neumann nagy-kanizsai rabbi magyar nyelven tartott érzékeny bucsuztatót, szavai, melyben a megboldogultnak érdemeit, nemes tetteit sorolta föl, nemes jellemét ecsevelte, még az ismeretlen szeméibe is köny nyeket csaltak.

Ezután az impozáns menet megindult róm. kath. templomi zászlók s harangzugas mellett. A koszoruk halmazát, a halottas kocsiira mind föl nem férvén, a halottas kocsi előtt egy hatalmas társzékér vitte. A temetési menet Alsó-Domborunak elegendő széles utcáját a zsuólásig megtöltötte. A gyászoló háztól egész a temető kertig 5-6 ezer hullámzott. Végre kiért a menet a temetőkerthe, — hol a családi sirbóltban tétettek a boldogult tetemei örök nyugalomra. — A sirnál dr. Neumann beszentelte s elmondta felette magyar nyelven az utolsó gyönyörű bucsu imát. Azután Schwarcz József a czég első hivatalnokja és levelezője vett érzékeny bucsu a boldogultól, hivatalársai, a kiterjedt czég tisztviselői nevében. Ezután a czég ügyvéde, mint jó barától bucsuzott el tőle magyar nyelven. Ezután főt. Golub János alsó-vidoveczi plébános ur tartott felette érzékeny bucsuztatót, beszédjében, mint a vidék jóltevőjétől, az alsó-muraközi nép nevében vett bucsu, horvát nyelven. Végre Kele György kottorai jegyző, mint tűzoltó az alsó-muraközi bajlársak nevében vett tőle érzékeny bucsu, magyar nyelven.

A felsorolt bucsubeszédék után a gyászoló család szivszakgató zokogása s a szomorú jelenetnél részt vett nagyszámu gyászoló közönség nagy meghatottsága s elérzékenyülése mellett tétettek a drága hamvak örök nyugalomra, s mire a temetőből a gyászoló sokaság szétoszlott, öreg este lett. — A boldogult még csak hat éves házas volt, vigasztalhatlan özvegyet s két kiskoru árvt hagyott hátra.

Hirschler Jakabról valóban el lehet mondani, hogy érczbe és márványba vésett emléknél nagyobbat s maradóbb emléket hagyott maga után. Jótékonyága s nemes tettei által több ezrek szívébe bevéselt s eltörtülhetlen hála emléket hagyott hátra. Adna még a jó Isten szegény magyar hazánk-nak több ilyen nemesleblű magyar zsidót. Béke lengjen porai felett.

V-y.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Véglegesítés.** A vallás és közoktatásügyi m. kir. minister Schmidt Elvira perlaki állami elemi iskolai rendes tanítónő jelen állásában végleg megerősítette.

— **Hajmeresztő** jelen tnek voltak szemtanúi azok, a kik mult kedden, délután a varasdi vonatnak elindulásakor a pályaudvarban jelen voltak. A vonat már indulóban volt, a mikor egy elkésett utas a vonat hátsójárja ugorva azon volt, hogy az egyik kocsi ajtaját kinyissa. Hiába volt minden figyelmeztetés, utóbb követelő föllépés az erőszakoskodóval szemben, ő nem tágit-t; még végre egyensúlyát veszítve, lebukott a lépcsőről s a elég szerencsésen, mert az ütő-

dési s horzsolási sebekén kívül egyéb baja nem történt. Az intelligensnek látszó idegennel jegyzőkönyvet vettek fel.

— **Begedds Jenő** m. kir. honvédőrnagy városunk szüiöttje, kit a rokoni kötelék számos szála filz városunkhoz, a n.-kanizsai 20-ik honvéd-gyalogezred első zászlóalj parancsnoki állásától fölmentetett s felsőbb elhatározás folytán a m. kir. honvédelmi miniterium III. ügyosztályának ideiglenes vezetésével bizatot meg. A kitüntetésnek mi is szívünkbelől örvendünk.

— **A nagy-kanizsai tanítóknak fizetésök javításáért megindított mozgalma** ügyüket egy lépéssel tovább vitte. Az iskolaszék ugyanis javaslatlával végett a kérvényt márczius 26-iki ülésében egy bizottságnak adta ki.

— **A Balatonnak önként kínálkozó,** de eddig ugyszólván még sehogyan sem ki zsákmányolt rendkívüli természeti előnyeit számba véve Siófokon tengeri fürdő telepet létesitenek még az idén. Az alakulóban lévő részvénytársaság egyelőre azzal szán dékzik megkezdenni működését, hogy a legkényesebb igényeket is kielégítő szálló dákat éttermekkel, kávéházi helyiségekkel s nyaralókat építsen Szerencsésnek kell ez eszmét tekintenünk, mert a Balatonnak nincs a fürdésre s hozzáférhetésre nézve alkalmasabb pontja, mint Siófok, melynek a Balatonnak itt ő szponzósuló, hatalmas hullámverése, finom, szemesés, de mégis szilárd homoktalaja már eddig is nagy előnyt biztosított a gyógyvizül, de különben félreesső, hinaras, nádas Füred ellenében. A szükséges ré zvényfőkének jva együtt van már, de jegyzések még elfogadtának.

— **Megrendítő szerencsétlenségről** értesít perlaki tudósítónk, melynek husvét vasárnapján délután a Perlak határában folyó Drávának Ottok község melletti medre ugy öt óra körül volt színhelye. Az ünnepek előtti télies, barátságatlan időnek a husvét-nak első napján való váratlan kitavasodása nagyon sok kirándulót csalt ki Perlakról a szokott kiránduló helyre — Ottokra, séta, mulatság, szórakozás céljából. Ugy négy óra tájban 4 fiatal ember — köztük Banelly tekintélyes kereskedőnek legifjabb 18 éves fia, Sándor, ki apja útjében mint segéd volt alkalmazásban — felkerekedett, hogy a Dráván csónakázzanak. A részcs csónakját kérték kölcsön s a part mentén, minden veszély nélkül haláltak lefelé, annál is biztosabban, mert egyik társuk, Goricsánecz, rövid szabadságon otthon lévő Ernő- ezredbeli gyalogos, a parton haladva kötéllal a csónakot a part felé húzta. Az ottoki csárdánál azonban, egy malom mellett, a víz sodrába kerülvén a csónak, elég biztos kezekkel kormányozni azt a gyakorlatlan fiatal emberek nem tudták, parton álló társuk is a kötelet kénytelen volt elbocsátani, mire a sebes ár a malmot a parthoz erősítő lánczhoz vitte neki a csónakot. A láncz mind a négyet egyszerlten lesöpörte a csónakról. Kettő — Misics és Witkovszky — rögtön megkapta a láncot s ki is menekült, kettőt azonban, köztük Banelly Sándort, a víz ár elkapott. Fliszár Miklós polg. isk. IV. oszt. tanuló szerencsésen kiúszott, Banelly azonban benn vészett. Képzeltetni a szülők mély fájdalmát, kik 1 és fél éve papnövendék, most három hete végezt jogász fiukat temették el, a ma ily módon fosztatnak meg szeretteit gyermeköktől. Hulláját a legszeretesebb keresésnek daczára eddig még nem találták meg. Valószínűleg ott akadt meg valahol a malmok valamelyike alatt. A részvét

a közszereplésnek örvendő szerencsétlen szülők irányában általában.

— **Nagyheti** és husvétii ájtatoskodások nagy néptömeg részvétele mellett folytatók le a szokott sorrendben és időben a városi plebániatemplomban. A szentsírnak is a két napon át igen sok volt a látogatója. A körmenet azonban, mely a főutámadás emlékére szombat este 6 órakor volt megtartandó, főnséges pompájából sokat vesztett, mert a nagy eső miatt nem a város utcáin, hanem a templom falain belül ment végbe. Az áhitatos hangulat, mely már az exortációk alkalmával nyilvánult, folytatását találta az ünnepnapokban. A templomba strűrn özönlött a hívők serege. — A husvét külső képe is igen élénk volt, amire nagy befolyással volt a kedvező idő is, mely a város utcáira, s ki a szabadba csalt ki mindenkit. Bemutatóra került a sok új ruha, a melyek pedig majd hogy a szekrénybe nem szorultak. Az időjárás első nap verőfényes volt, de már hétfőn délután tombolt a szél, mely bizony haza verte a sétálókát az utcákról.

— **Eljegyzés.** Wolff Béla dr., városunknak fiatal képzett orvosa, eljegyezte Breier Flóra kisasszonyt Kis-Martontól.

— **Téli időről** beszélhetnénk inkább, mint tavasz hasadásáról. A folytonos szél, mely az uszó felhőket minden pillanatban összeboronálja, hűvös áramlatával egyre kényszeríti azokat tartalmuk kiürítésére. Nem mulik el nap, hogy eső ne essék. E mellett szerdán annyira lehűlt a levegő, hogy a csapadék hóvá kristályosodott, s d. u. 3-tól öt óráig oly strűrn és szakadatlanul hullott alá, mint akár a legszigorubb decemberben Becsületére válnék ez időjárás februárnak is, de nem a tavasznak. Bizony furcsán is esik, hogy a mikor a fák rügyezéséről s érkező fecskék csicseregéséről kellene írunk: zimankós tél apórol, fahiányról s az örökös téli kabátról kell regélnünk!

— A megyei tüzoltó-szövetség választmánya husvét-hétfőn, délután Zala-Egerszegben ülést tartott. Targyát többek között, a hogy már jeleztük, a helybeli tüzoltóságunk a köteles tüzoltóság szervezésével szemben elfoglalt álláspontjából kifolyólag tett fölterjesztése képezte. Ezt az álláspontot a választmány is magáévá tette s határozottan kimondá, hogy a megyei törvényhatósághoz feliratot intéz, a melyben a köteles tüzoltóság szervezését szabályozó rendelkezéshez pórtörvényeket kihozásajátású sürgeti az értelemben, hogy ott, a hol a kor igényeinek megfelelő, teljesen felszerelt s fegyelmeztett tüzoltóság létezik, köteles tüzoltóság ne szerveztessék.

— **Halálkozás.** Bartos Béla, n. kanizsai fogtechnikus, mult hó 21-én reggeli 8 óraker életének 39-ik és boldog házasságának 11. évében hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése márczius 22-én ment végbe. A boldogult elhalálózása mely részvétet kelt a csáktornyaiakban is, kik nekörében évek óta fordult meg s úgy a szenvedők fájdalomának s fogbjának enyhítése körül kifejtett ügyessége, mint előzőkeny modora miatt közbecsülésnek örvendett. Bartos Béla műtermét, öccsö, Bartos Géza és dr. Ditrichstein Dávid vették át.

— **Hyma** Pulai Eugenia kisasszony-nak, Pulay Zsigmond helybeli lókereskedőnek bájos leányával, jegyet váltott Bernstein Izidor kereskedő Zágrábból.

— **Találmány** a horkolás ellen. A Pataky H. W. berlini szabadalmi irodája nevezetes találmanya hívja fel a figyelmet, előre bocsatván, hogy a horkolás milyen kellemetlen s hogy mi annak az életteni oka. Segíteni azonban igen könnyű rajta, mert nem kell egybe hozzá, mint a száját csukva tartani. Erre talált fölötte alkalmas szerkezetet Moster Antal s megkapta rá a

szabadalmat. Van egy gummi párna, olyan alakú, hogy ha levegőt fújunk bele, egészen a nyak köré illik, az állat feinyomja, s az ember nem alszik nyitott szájjal, nem a szájrögen keresztül szedi a levegőt és ekkép nem is horkol. A készleket könnyen magával hordhatja mindenki, mert ha a levegőt kieresztik belőle, könnyen elfér a zsebben.

— **Zalai Helikon** alakuló gyűlése pünkösöd másodnapján Zala-Egerszegben tartatik meg. Az aláírt működő tagok száma 46.

— **Lakonikus.** III. Frigyes Vilmos, a poroszok királya, nagy barátja volt a kuta beszédnek. Töplözben való tartózkodása alkalmával tudomására jutott, hogy a fürdőn egy magyar magnás is tartózkodik. A ki hasonlóképen ellensége a hosszú lére eresztett szólásoknak. Meg akart véle ismerkedni. „Derek ember! Beszélni velem! Séta közben megszólítja a király az őt nem ismerő magnást, miközben következőleg mulatott a két „szószátyár“: „Fürödni? — „Inni. — „Katona? — „Magnás.“ — „Ugy!? — „Rendör? — „Király.“ — „Gratulálok!“

— **Vizsgálaton.** Tanár: „Melyik útközben esett el a svéd Gusztáv Adolf? — Tanuló (hosszas gondolkodás után): „Azt hiszem az az ő utolsó csatája volt.

— **Sorozat** minálunk az ünnepnapok közbeesése folytán egyheli megszakítással április 2-án befejezték. A bizottság, melynek polgári elnöke Csertán Károly alispán, katonai elnöke Strohmayr cs és kir. százados volt,

— **Kifogott** rajta. Orvos: „Iát legelőbb is... Vén asszony (Szavába vág.) — Orvos: ...le kell fekdünie jó asszony... — Vén asszony: (Mégint szavába vág.) — Orvos: Megálljon csak! nyujtsa ki csak meg egyszer a nyelvét! Így ni! most aztán tartsa így kinyujtva mindaddig, míg azt nem mondom, hogy most már behuzhatja!“

— **Szabad-e tavasszal szántani?** Nálunk még általános és a mai napig kiközösölhetlen eljárás a tavaszi szántás, holott főleg a mi éghajlati viszonyaink mellett ez a lehető leghibásabb dolog. Tavasszal két tényezőre kell súlyt fektetni: a mag kiesirásának és a fejlődő növény növekedésének előmozdítására. E ozéből első sorban a téli nedvesség tartatásáról és a talaj porhanyóságról kell gondoskodnunk. Ha a talaj porhanyós, akkor a levegő, a nedvesség és a meleg könnyen hatolnak a föld belsejébe s így önkényi nyujtják mindazon tényezőket, melyek a csirázásban, későbbben pedig a gyökérfejlődéshez és így a növény táplálásához elengedhetlenek. A tavaszi földmunkálatoknak e szerint csak a porhanyóság tartatására kell törekedniök & nélkül, hogy a földet megforgatnók. Ha ugyanis a termőréteget megforgatjuk, akkor nemcsak azt fogjuk elérni, a mi talajdonképeni célunk, hanem azt is, a mit minden áron el kell kerülnünk, vagyis elvesztjük általa a talaj nedvességét, melyet pedig okvetlen fenn kell tartanunk, ha a növényt a későbbi szárazságok ellen meg akarjuk óvni. A talaj porhanyóságot és szerint tavasszal nem szántás, hanem grubberezés, extirzálas és boronálás után igyekezzünk elérni, vagyis olyan eszközökkel, melyek porhanyósítanak a nélkül, hogy forgatnának és ez által kockára tennék a talajnak télen át gyűjtött nedvességét. Azon ellenvetésre, hogy gazos, dudvás talajon a szántásra okvetlenül rá vagyunk utalva, azt felelhajjuk, hogy a grubberok, extirpátorok és boronák helyes szerkezet mellett jobban kimozdítják a gyomot, mint a legjobb szerkezetű eke. Ez általános szabály alól kivételt csak akkor kell tennünk, ha az őszzel mélyen megszántott és érdes barázdákban hagyott föld a téli nedvesség befolyása alatt összefolyt, összeállott volna, a mint pl. ezt a szivós agyagtalajoknál tapasztaljuk. De ebben az esetben is csak csekély szántás engedhet meg. A megkérgesedett, vagy megcaeresedett szántóföldeket nehéz gyűrűs- vagy kroskil-hengerrel kell megjartatnunk a talaj felporhanyítása előtt. A tavaszi szántásnak az említett műveletekkel való helyettesítése a termés biztosítását és legalább egyharmad részével történő fölemelését jelenti. Szükségének tartottuk ezeket elmondani, mert ép abban az évszakban vagyunk, a melyben gazdáink az adott tanácsnak azonnal hasznát vehetik és annak értékét maguk is gyakorlatilag kipróbálhatják, noha a fentebbiek éppen nem oly dolgok, melyek még további kipróbálást igénylenének ahhoz, hogy czélszerűségük általánosn elismertessék.

— **Gyzenlőtlenség** elosztva. „Édes anyám, Pista nem ad helyet az ágyban!“ — „Iát többet akar a felénél?“ — „Nem, de a felét az ágy közepén akarja.“

— **Első** eset a főpostán. A tavaszi évad beálltával az élénk üzleti forgalom — igen természetesen — sok dolgot ad a főposta szállítási osztályának. Az ilyenkor postára küldött szállítmányok legnagyobb részét a magkereskedők szolgáltatják, a kiknek üzlete, különösen az utóbbi években, élénk lendületet vett. Bármily nagy volt azonban már évek óta tavasz kezdetén a forgalom, mindedig nem fordult elő, hogy egyetlen czég egy s ugyanazon napon ezer csomagot adott volna postára. Erre az első eset a napokban következett be, a mikor a Mauthner Özön magkereskedéséből 1039 póstai csomag került egy napon szállításra, noha a postai szállításra nem alkalmas nagyobb szállítmányok száma — melyeket vasuton továbbított a nevezett czég — körülbelül 400 volt e napon. E küldemények egy része nemcsak a monarchia legtávolabbi részeire, hanem a messze külföldre, sőt tengerentúrra lett szállítva, a mi egyrészt a hazai magkereskedelem örvendése élénküléséről, másrészt pedig arról tesz tanuságot, hogy a nevezett czég már a legtávolabbi idegen földön is jó nevet és bizodalmat vívott ki a magyar kereskedelemnek.

— **Budapesti látogatók** Lapjának márcziusi számát most kaptuk. A sikerült gazdagon dizsített füzet Buapest izraelita templomainak szemléltetése után hazánk egyik virágzó iparos s kereskedő városát, Miskolcot mutatja be a Sajó vidékéről. Miskolcot átnézeti térképe után 35 igazán szép képben vonulnak el előttünk a város szebb részletei, annak impozánsabb utcái, monumentálisabb épületei. A képek Klósz fővárosi műterméből kerültek ki. Az érdekes magyarázó részeket hozzá Porcs János, Butyky József, Tóth Pál, Diószeghy György, Ballagi János dr., Sugár Ignác stb. írták. A városunk szülöttjének, Szalay (Singer) Mihály, szerkesztésében megjelenő s három nyelven nagy gondnal szerkesztett díszes folyóiratot ajánljuk olvasóink figyelmébe. Előfizetési ára egy évre 5 frt. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Hatvani utca 18. sz.

— **Mulatságos fogadás.** Utóbbi időben egy hét köböl álló játék gyakran fogadásra adott okot. A multkor is egy asztaltársaság öt percz alatt nem volt képes a fejtettör követi a skatulyába visszarakni és egymásután elvesztették fogadásukat. A fejtettör játékhoz mellékelt füzet oly alakokat tartalmaz, melyek legtöbbször valódi fejtettörést okoz. A veres horgonynyal ellátott fejtettör darabonként 35 krba kerül és a legtöbb játékszer-kereskedésben kapható. Mi ezen rendkívül mulatságos játékot nagyon ajánljuk.

— **Néhai Adolf** trónörökös ösnököse alatt megindított „Magyar Osztrák Monarchia Írásban és Képmen“ című munkából eddig megjelent hét kötet díszkötésben, két alatt, jutányos áron eladó. Bővebbet a szerkesztőségben tudhatni meg.

NYILTTÉR.*

Nyersselyem Básztruhákat 10frt 50 krért és jobb minőségűeket küld díj- és vámmentesen Henneberg G. (cs. és kir.) udvari szállító) gyári raktára Zúrichben. Minták azonnal küldetnek. Levelekre Svájcba 10 kroszbélyeg ragasszandó.

*) E rovat alatt közlöttékért felelősséget nem vállal a szerkesztő.

FELELŐS SZERKESZTŐ
MARGITAI JOZSEF.
Főmunkatárs ZRINYI KÁROLY.

Š urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tječe se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozeфа urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Kojižara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomogajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Zlatna svatba ili kak se mladež ima voditi.

(Nastavek i konec).

Ne poznam mladičev niti dčvojkah prav veselih, koji su se krčmam i plešu privadili, vek i dčl njih žalostno drži poniknuto glavu, dočim si drugi veselo fućkaju i pčvaju. Krčme su takaj potrebne, ali za putne, žedne i gladne ljudi.

Krčmar, koji misli od mladih ljudi i sestajućih se obogatiti, njemu fletno svinja pipu odnese.

Svakdešnja skušanost vuči, da čim je vu kojem kraju već krčmah, stin je vekše siromaštvo. Krčmari su komarci za susedne pivce za takve susede, koji se privučuju vu krčme hoditi i po pivnicah pos dati.

Nezamčri mi dragi moj Tomaš, da ti istinu odprto povčm, ako ravno tebe nezadenem. Zakaj je pak tvoja krčma poštna, naj bi samo takve sve bile! Za te vrđi reć kak su ju pokojni gospon plebanuš izrekli vnogoput.

Krčmaški krčmari, koji prav poštno postupaju zaslužuju si tretje nebo, žalibože takvi su rčdki. Ja nčsam protivnik krčmah, i zato takaj vu tvojoj hiži mo u drugu svatbu obslužavam; samo to potvrđujem, da za mlade krčme nčsu, ako očju da poštni i mudri ostanaju.

Ravno lahko zahvalis Bogu da ti je dal toliko dčce, i tak poštna; reće sused Brodar; ja imam jedinoga dččka, pak mi on gustoput bčli glavu i vu pekel spravija, bojim se, da nebude dobička is nčoga.

Povčm ti sused dragi, da čim već Bog da v zakonu hižnom dčce, da i sreće takaj već podčli Imam jih osmero; i naj bi nam jih Bog još dvakrat toliko dal, bi Boga za toliko već hvalili, reće Podolnjać dalje.

Pri prvom ili pri drugom dčtetu je lahko otec ili pak mati premeška ili pak pretrda; ako njim pak Bog već da, onda se privučuju s dčcom mudro ravnati, pak i pri prvih takaj popraviti, kaj su pregledali.

Mnogo dčce je veliko. Pomoži nam Bog i ravno toliko: Bog vam poverni; i to vnogo zna'a.

Imaš li mnogo dčce. privučis se jako skrbeti sa nje i moliti, pak takaj za toliko bolje vu Boga zaufati, koji se svojih ljudi nespozabi. I to je vse vrđno, nego punih hambari žita i vina.

Čim je već družine, to je i ljubavi

takaj više med njom; ar svako dčte ljubav sa sobom donese na svčt; i ako ju roditelji sami nevugasiju svu družinu ogrčva, te se razlčva pri svakoj priložnosti, žalosti, kak i veselja

Vnogo je genuljiveše, gda otec vu srđi lčpe mnozine mladih ljudi poklekne, ter jutrenu i večernu molitvu s njimi obavi, kak pak za samim jednim dčtetom

I kada za stolom sediju, te čedno uzimlju, te radi jedeju, otcu se srce smčši i za toliko mu i jelo bolje diši. Sve poprčko dojde, vezda na jednoga, onda na drugoga red govorenja, te donosi novo veselje, kak roditeljem tak dčci.

Svako dčte je nova veza osvedočenja i ljubavi zakonske.

Otec i mati, koji imaju mnogo dčce, neimaju vremena prepirati se i pregovarati, ali pak muhe pasti, te njim niti na pmet nepadne, da bi se porećkali, kajti jih dčca za toliko čvrstije vezeju, čim jih već imaju.

Pčdeset već let skupa živimo; pak reći denes denes draga moja Kata, jeli smo gda vu svadji bili, ili se drugabije uznemirivali?

„Jeli bi hotela, da mene već predi nebi bilo?“

Milim, da nam neje bilo potrebno, i da naj takaj ni nebude, bude nas i ora smrt na skoro razlo ilita stoga svčta.

Zahvalimo Bogu za sve, kaj nam je podčli; — na poseb pak za našu decu, koja bude za nas molila, kad nas već nebude — rekla je stara Podolnjaćovka.

Na posledku Tomaš kupice natoči i napije nazdravicu, velec:

Štovano društvo!

Mnogo zlatih navukov smo denes čuli od našega zlatoga svččara, koji nam je poveda, koj je sam skušal toliko let svojega slavnoga življenja.

Da su navuki staroga i skušanoga muža vredni hvale i nasledovanja, to očituju poštni sini i vredne kčcer, vnuki i vnućce srećni roditeljev, koji su lepu starost svoje druge svatbe doćekali, velika starost, koja je redkim odlučena.

Naj valja moja napitnica takaj za zdravlje našega častnoga ženika i neveste, pak takaj svih vrđnih svatov i susedov.

D j Bože stroj deci takvih roditeljev, pak takaj svim starišom takvu decu!

Daj nam Bože svim se takve srećne starosti vćekati, po tom častnom življenju

v nebesku svatbu dospeti, gde bude sveti Peter vratar.

Otec nebeski bude krčmar, koji se bude takaj na nas siromaške krčmare milo ogledal; ako ravno nesmo vredni, ali smo stin boje potrebni.

Tak su nazdravicu popili te se oprostili. S ni i vnuki otcu i mat'ri ruke skušuju i za oćčinski blagoslov zaprosiju.

Čestljivi stavec vu srđi svoje družbe stoji, a n egovi naokrug njega klećuju. On svoje ruke p digne, te je s genuljivim srcem blagoslovi rekuć:

Svemogući večni Bože vas blagoslovi moju dragu decu na duši i na telu! Molat božja naj vas rosi i mati zemlja naj vam obilno rodi na žtnom polju, kak i vu vinskih goricah!

Angel božji naj čuva vaše poštnje, te naj takaj občuva va imetek, kojega vam dragi Bog da.

Daj vam Bog doživeti veseli i starih danah, po smrti pak meni i vam veselje nebe-ko.

Pokopajte Vačega oca i mater poštno, kada vas budemo ostavili, pak se lepo pogadja te, da nas nebudete imali.

Molite sa nas i mi dva budemo za vas molili, da svi srećno v nebesa dospe mo, gde nebude starosti, niti smrti, nego večno veselje.

Budi Bogu otcu, Sinu i svetomu Duhu večna čast dika i hvala za sve! Amen Amen! odgovoriju svi i veselo se razideju.

ZABAVA.

SIROTA DEVOJKA.

IV.

Po pokopu oca dugo je Rahel tugovala. Dobra Trezika batrivelva je nju, i ona je bila za Rahelinu boleće srce kakti balzam.

Kakvo goder opravu bi imala Rahel, bila je vu njoj ljepa, — akoprem ljepa opravu nepoljepa žensku, — ali vezda noseća črnu, tugujuću opravu, postalala je još ljepša.

Bog zna, kaj je tak vrednoga vu tugovanju. Naj se obleće ženska vu svilu i baršun, naj se na njoj sveti kakov g d nakit, ipak se vu srcu nećuti tak, kak da se obleće vu črnu.

Jeden den došla je Rahel vu črni tu-gujuđi opravi vu štacun, da pregleda robu. I prav onda približaval se je štacunu Perczey Samuel, glasoviti i bogat fiškalkuš svojim prijateljem Szinvay Gaborom. — Perczey je još nigdar ze videl Rahela, samo glasa je čul od hvaljene ljepote. Vezda je bil znatiželjen videti ju, i zato je išel svojim prijateljem vu štacun.

Kak je Rahelu zgledal, pristojno je nju pozdravil, vu veliko nepriliku je došel, srce mu je jako pečelo tući, ruke su pak drhtale.

Rahel je zapitala : „Gospone čim morem poslužiti?“ Perczey je vu nepriliki sa-prosil rukavice „Kakve izvoljiju gospone? — zapitala je Rahel, ar kak vidim imaju još nove rukavice na rukah.“ Perczey je još vu veksu nepriliku prisepel, i vezda je svil-ne rukavice zaprosil, akoprem niti zdaleka mu nije bilo na pameti, gda je v štacun do-šel, kaj takvoga kupiti.

Gda je već kupil, naklonil se je pris-tojno i otišel je svojim prijateljem. Po putu iduć gliboku se je zamislil. Szinvay ga je zapital : „No brate dragi ! kak ti se dopa-da Rahel ?“

Perczey je odgovoril : „Još nigdar ni-sam tak ljepo stvarjenje videl ; samo je kvar, kaj je šidovka.“

No, da nebi to bila ?

Prisegnem ti, — rekel je Perczey, druga nijedna nebi bila moja žena, kak ona.

Szinvayu se nije dopal ov odgovor, ar je on računal, da bude Perczey njegvu ses-tru za ševu vzela.

Rukuvali su se, i razišli se.

Vuogo bi se dalo povedati kakvo je postalo srce i pamet Perczeyova, od onoga časa bil je zamišljen, namigođen, nemiren ; komaj kaj je mogel nekaj jesti, a noć je skoznuvanjem sprevadjal.

V.

Za teškimi ovimi dvemi dnevi pohodil je opet Rahelá. Rahel je prav onda pisala lista svojemu stricu Veizer Davidu, koj je takaj vu Miškolcu stanuvaj, ar je bil siro-maški štacunar.

Po pozdravu predstavil se je Perczey. Po naklonu ponudila mu je Rahel mesto na kanapeju ; Perczey se je poleg Rahele sel

Vnogo su se spomineli i vnogo kaj česa. Na koncu pretrgla je Trezika spomen-ka njihovoga, pozdravila je onda gospona gosta.

Rahel je za dopušćenje prosila, zapeča-tila lista, predala ga Treziki, da bi ga po-salala Veizer Davidu.

Gda je Trezika otišla, zapital je Per-czey : „Kaj ne draga Rahel, ovo jim morti roubina?“

O nije — rekla je Rahel, ovu zensku je moj pokojni otec vu službu vzela, ako-prem je kršćanska rimokatolička puca, moj otec je nju itak rad imel, i ja ju rada imam, ar je jako dobra.

„Kršćanka katolička?“ zakaj tak veli-ju draga Rahel, im je to vse jedno, kakve je god vére kršćenik.

Naj oprostiju gospone, ja to nedržim za vse jedno, ar bi drugač vsi kršćeniki

morali vu jednu cirkvu hoditi i jednako po-stuvanje cirkvi i Bogu izkazovati. A to pak je ne tak.

Od koga su draga Rahel tak jako podvučeni ?

Prav od ove puca — rekla je Rahel, ar nju je ujezin stric pop, gda je ostala prez otca i matera, odhranil, podvučil i vu svetost vére vpelal.

Perczey je malo zamučal i zamišljen postal. Na zadnje del je ruku na srce, i ge-ujeno je rekel :

„Oh draga Rahel ! da bi oni samo bili kršćanka, ja bi se podstupil njim odkriti moju tajnu, sbog koje ja niti po dnevu, niti po noći nejmam mira od onda, kak sam njih prvi put videl.“

Rahel se je počrlenila i zapitala : „Kaj ja nebi tak mogla znati tu tajnu?“

Perczey je sažaril, i s drhćućim gla-som progovoril :

„Oh je, Rahel ! moju muku trpeću taj-nu moraju znati, barem mi pri srcu odlehne, gda budu oni za tu tajnu znali.“

Anda draga Rahel ! ja njih iz dna duše ljubim, i da bi bili kršćanka, ja bi si sprosil slobošćinu njih za srce i ruku pro-siti.

Rahel je još bolje došla vu nepriliku, podjedn je začrlenjena bila ; „Gospone ! — rekla je na zadnje, — čověku od nemo-gućnosti senjati nije dobro.“

Perczey je najpredi za oprošćenje pro-sil, kaj njoj je svojom tajnom nepriličen bil ; zatim ju je prosil, kaj bi mu dopustila, višekrat nju pohoditi.

Rahel je s glavom znameje dala, da dozvoljuje, i Perczey je otišel.

Drugiput dalje.

Piše :

Glád Ferencz.

Vincek Trsič.

Den za dnevom naglo nam prebaja, Ljeto se k ljetu hitro pribraja ; Vzivajmo zato doklam je čas — Morti već k ljetu nebude nas !

Vincem rumenim najte mi šparat, Kakvom god cvikom najte vkanjuvat ; Naj nam se toči vino kak cvet — Naj bude staro jezero ljet !

Š krumpira žganica, grda je stvar, Pravomu vinu nigdar ni par ; To neka znade vsaki birtaš — Drugač buu delal sa nje rovaš !

Mužek medjimurec grozdiče preša, Nikaj zločestog vu nje ne meša ! Doklam bu obstal celi ov svet — Bog nam pozivi medjimursku klet !

Vince medjimursko vince je pravo, Glavi i srcu jako je zdravo ! Pil ga bu zato gospon — i muž — Makar se grozi : „pernata vuš !“

KAJ JE NOVOGA ?

— Prosimo poštvane naše predplat-nike, naj nam na početku drugoga fertalja predplatne zaostatke po pošti pošleju i pred-plate za novi fertal ponoviju. Cena naših novin je : za jeden fertal 1 frt, za pol leta 2 frt.

Novi štemplini.

Počemši od prvoga Aprila ovoga lje-ta budu vu području korune Štefana kra-lja nove fele štemplini vpeljani. Gruntfar-ba pri vsih štemplini bude smedja (črlen-kasta), kip pri forintnih štemplini bude plavi (modri), pri krajcarnih fele bude temno zeleni. Vezdašnji štemplini imali budu vrednost do 31-ga augusta meseca ovoga ljeta. Dovezdašnji štemplini koji još nisu hasnuvani, budu se mogli od 1-ga do 30-ga septembra zameniti.

Orlin odnesel dete.

Iz Trenčina javljaju, da je pred ne-kolikimi dnevi zgrabil orlin tri ljeta staro dete željezničkog strazara (vahtara) pri Kubra Apatfalua. Dok je otec na štreki obavljaj svoj posel, doletel je orlin iz pla-nine, pograbil s škrampli dēte i odnesel vu svo e visoko gnjezdo Mati toga de-teta morala je na žalost gledati čeli ov dogodjaj, ali nije mogla pomoći.

Kuga vu Angori.

Novine iz Carigrada donese su ov glas, da je najmre vu Angori (Mala Azija) vu tom gradu zavladala pred 14 dnevi strahovita kuga. Bateg se pokazal pri željeznički težaki, ter je vu osem danah vumrl 180 ljudih Težaki a i stanovniki va-rata, videći to strašno pripćenje, pogra-bili su, kaj su mogli, ter su razbežali na vse strani. Bateg se javlja tak, da se na telu pojave otoki i pi čaji, koji onda po-pucaju. Dvajsti i četiri vure za tim (kak se je ov bateg pojavil), vumrl je vsaki betežnik.

Otrovana (giftna) vuzmena jajca.

Iz Temevara oglašuju smrt jedne pet ljet stare devojčice, — koja je za vu-zem dobila iz cukora jajce (kak se pri nas veli pisanicu) od svojih roditeljev, Kak vsako dete rado cukora liže, tak je i ovo ; ali za kratek čas postalo je taj pucici jako zlo i za dve vure vumrla je vu naručaju svoje matere. Roditelji dali su tužbu k sudu, da se zezna, gdo takve giftne cukore fabricira.

Novi zveličitelj baptistov.

Vu jednom varašu dolnje magjarske dogodilo se ovo. Jeden starec imenom G. Mozeš, koj je bil prejdi nazarenske vere, potlji si je veru premenil i postal je bap-tistanske vere. Ov se je odlučil, da se bude za svoje vernike (koji su njegve vere) na veliki petek dal za zveličenje alduvati, i tak je vsem svoje nakanenje dal na vezanje ; a ovi vsi su s velikim ve-likim veseljem to na znanja vzeli. Da pak potlji nebi nikakve neprilike imeli, otišla je deputacija k sudcu s molbom, da bi njim dopustil na veliki petek njihovoga proroka, kaj bi ga na križ razpeli, kaj je

G. F.

Jezus bil razpeti. Na začudjenje deputacije i G. Moneša toga njihovoga proroka, dal je sudac dopuščanje pod sljedecom kondicijom: „Dobro je napravite kak hoćete, — nego, ako se vaš Kristu nebude tretji den od mrtvi govi stal, dal budem vas vae obesiti. Naravski, da je vsaki za svoj snik bil strahu, zat je iz velikoga petka i križanja Mojzeša nika, ne bilo Porobjenje cirkve.

Vu Torontal varmegiji vu fari Dologa porobili su cirkvu i kipe vu cirkvi su strgal i zru-li pak sami cirkveni poglavari. Penezi su bili prpravjeni za zidanje cirkve. Odnegli su vu gotovščini 10 jezer 849 forinti i jednu od šparkase knjižicu vu vrednosti 3648 torint. -- Na sreću da su te cirkvene štakore već vlovili, koji su već predani sudu

Pelda vsem tovarušom

Vu mestu Kézdi-Vá-árhely došel je jeden čizmar k sudcu stom tužbom, da ga je žena ostavila i to vezda već dvadeseti krat, ali kaj je još gorše, da je ona sobom i ves gbuči imetek odnesla. Sudac je pozval obedva k sebi da bi je pomiril i pošlo mu je za rukom pomiriti nje i si romaski tovaruš je ženi dvadeseti put oprostil i odpejal je svoju vernu tovarušicu opet dvadeset prvi put opet dim.

Pitan e Medjimurja.

Minister bogostovlje i pastave grof Csaky prijel je 23 ga marcija meseca deputacija Zala varmegija, koja je molila odpuščanje Medjimurja od zagrebečke biskupije. Minister je odgovoril da nemre povodati, jeli bude rešenje speljano do popunjena nadbiskupske stolice vu Zagrebu, no da more uvjeriti, da bude pitanje do onda došlo vu željeni štadij rešenja. Deputacija je onda pošla k ministru prezešu grofu Szapáryu, koji je odgovoril, da je osvedočen o znamenitosti ovog pitanja i da bude nastojal, da se ono korektno i pravično reši. Nego orsa kopravna i politicka važnost pitanja isće razmišljanje o tem, jeli je uputno raztrgati vezove, koji vežu zagrebečkog nadbiskupa na to područje? Ovo stanovitiće nije doduše odlučno, ali ga potrebno vsikak uvažiti. Nazadnje je obćal minister prezeš, da bude stvar razpravil vu ministerijalnoj sesji i po mogućnosti uvažil bude izjavljene želje. Deputacija je sastojala iz sljedećih gospode: Svastics Benó veliki komeš (foispán), on je i vojja bil deputacije, — Čertan Karoly vicekomeš alispán), dr. Dunszt Ferencz habaš, Királyi Pál, naš ablegat, Hertelendy Béla ablegat, Eitner Sandor ablegat, Fek Karoly ablegat. Gadó Matjaš legradski plebanos Kiss Pál doljno lendavski podjašprišt, Peczek Gjúra sveto jurski plebanos, Pihál Ferencz, Farkas József, dr. Czimmer István, Hájós Mihály, dr. Bárdó György, Zakál Henrik i Varga Janos.

Nekaj za kratek čas.

1.

Došel je muž k doktoru pak se mu potužil da ga strašno noga boli. Doktor mu je napisal recepta pak mu je rekel: Nut naterite si tm dobro, pak za nekoliko dnevi dojdete opet. Za nekoliko dnevor došel je muž opet. Doktor ga je zapital, jeli mu je kaj pomoglo.

Je pomoglo mi je prilično, rekel je, ali prosim njih naj mi jo jeden recept napisēju, ali od jakš ga papira, ar s ovim jednim nebudem mogel više duže ribati, ar je papir jako slab.

Gabonaárak. — Cena žitka.

1 m.-mázsa. — 1 m.-cent.		frt	kr.
Buza	Pšenica	8	---
Zab	Zob	6	—70---
Rozs	Hrž	7	—7 25
Kukuricza	Kuruza	6	—60---
Arpa	Ječmen	7	---
Fehér bab	Grah beli	8	---
Sárga »	» žuti	6	—50---
Vegyes »	» zmšan	5	—75---

LOTERIJA. Grac 29. marcija 1891.
5 48 76 24 9

ODGOVORNI UREDNIK:
MARGITAI JOZSEF

Glavni suradnik:
GLAD FERENCZ.

161 tkvi. szám 891.

Arverési hirdetmény.

Aulirt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. 103. §-a értelmében ezenei közhirrre teszi, hogy a csáktornyai kr. bíróság 1891 883, 933, 1110 és 983 számú végzése által Gráner és érdek társai végrehajthatók javára Wellisch Ignátz ellen 1036 ft 37 kr. tőke s ennek járulékaí erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósággal lefoglalt és 1133 ft 85 kr-ra becsült vegyes áruk, bolti álványok, szesz neműek, szoba butor és képekből álló ingóságoknak nyilvános árverésen leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínén, vagyis Csáktornyan leendő eszközésére 1891 év april hó 8-an d. u. 2 óraja határidőül kitűzetik és shhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. LX. t.-cz 107. §-a értelmében a leg többet ígérőnek becsáron atul is készpézz fizetés mellet eladatni fognak.

Mindezek, kik elsőbbségi jogokat vélnék érvényesíthetni, kérésüket vagy szóbeli jelentéseiket az árverés megkezdéseig aulirt bir. végrehajtóhoz adják b.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 109. § ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Csáktornyan, 1891 márcz. 30-án.

MOLNÁR JÓZSEF

807.

kiküldött bir. végrehajtó.

Arverési hirdetmény.

A perlaki királyi járásbíróság, mint tekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy Margyetkó György felperes goricsáni lakosnak, Androcsecz András, mint kiskoru Androcsecz Ilona goricsáni lakos alperes törvényes képviselője és társa elleni 200 frt tőke, ennek 1874 évi június 23-tól. 1877. évi július 1-ig járó 24 százalék, és 1886 évi május 21-től s kielégítésig folyó 8 százalékos kamatai, 43 frt 45 kr. per, 7 frt 50 kr. végrehajtás kérelmi s ezuttal 10 frt 20 krban megállapított árverés kérelmi költség erejéig a goricsáni 257 sztkvben A I 1—4 és 6—7 rend. 376. 783. 1048. 1658. 2448. 1891/a hrsz. a ingatlanok, s az azokhoz tartozó erdő és legelő illetmény a becsátolt adóbizonlat sz rint 672 frt kiküáltási árban Goricsán község házánál 1891 évi april hó 17 en d. e 9 órakor Grész alajos perlaki lakos felperesi ügyvéd vagy helyetese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen el fognak adatni.

Kiküáltási ár a fentebb kitett becsár.

Arveezni kívánók tartoznak a becsár 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letelni.

Kelt Perlakon 1890 évi deczember hó 24 én. 808.

Kiadandó

Csáktornyan a takatéképéztári épületben (ics utca) egy

butorozott szoba

kiaandó.

Bővebbet özv. Konyáry Mihalync-nál ugyanott

809 1—1.

Hirdetmény.

Csáktornya mezőváros előljárosága által ezenel közhirrre tétetik, miszerint tekintettel arra, hogy a folyó évi márczius 23-ára engedélyezett országos vásár a hó- és eső-zivatar miatt megtartható nem volt -- a pótvásár

1891. évi aprilis hó 20-án

log megtartatni.

Csáktornya, 1891. aprilis 1-én.

806 1—2

A városi előljároság.